

דבי נשיאה, תפוס אמתא דיתמי מסימטא.
[אנשי בית הנשיא, תפסו שפחה של יתומים מסימטא בעבור חוב אבי היתומים].

יתיב ר' אבהו, ור' חנינא בר פפי, ור' יצחק נפחא, ויתיב רבי אבא גבייהו. ודנו במקרה זה.

אמר לחו ר' אבהו לבי נשיאה: שפיר תפסיתוה. כדעת רבי טרפון, שתפיסה לאחר מיתה מועילה.

אמר לחו ר' אבא: וכי משום דבי נשיאה נינהו, מחנפיתו להו?! [וכי משום שמבית הנשיא הם, מתחנפים להם לפסוק שלא כהלכה? !]

והא דון דייני בר' טרפון, ואהדריה ריש לקיש עובדא מינייהו. כדלעיל. ואם כן הלכה כרבי עקיבא שלא מועילה תפיסה אחר מיתה⁽⁶⁵⁾.

וכן היה מעשה, באדם ששמו **יימר בר חשו,** הוה מסיק [נושה] ביה זוזי בההוא גברא.

שכיב, [נפטר אותו אדם] **ושביק ארבא.** [השאיר אחריו ספינה בנהר].

אמר ליה יימר לשלוחיה: זיל, תפסה ניהליה! [לך ותתפסנה עבורי].

אזל השליח, ותפסה.

פגעו ביה [פגשוהו, את השליח] רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע. שהיו אף הם נושים באותו אדם.

אמרו ליה: את, תופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים, כיון שעל ידי תפיסתך יגרע חלקנו.

ואמר רבי יוחנן: התופס לבעל חוב במקום שחב לאחרים —

לא קנח⁽⁶⁶⁾! ואם כן אין בכחך לתפוס את פא-א הספינה עבור יימר.

באו רב פפא ורב הונא ותפסוהו אינהו, מיד השליח, לפרעון חוב שהיה להם על הלוח.

הוציאו רב פפא ורב הונא את הספינה מידו של השליח.

רב פפא — מימלח מלוחי, [הנהיגה בעוגן שלה, בתוך הנהר], **ורב הונא בריה דרב יהושע — ממתח לה באשלא** [משכה בחבליה משפת הנהר שהייתה ברשות הרבים].

מר [רב פפא] אמר — אנא קנינא לה לכולה: כיון שהנהגת העוגן עדיפה ממשירת החבל.

ומר [רב הונא] אמר — אנא קנינא לה לכולה: כיון שמשירת החבל עדיפה.

65. וסבר רבי אבא שעבד דינו כמטלטלין, ואין נפרעים ממנו.

ואמנם למאן דאמר "עבדא כמקרקעי דמי" בעל חוב גובה ממנו. אך מסקנת הסוגיא בכבא בתרא (קכח) שאין גובים מן העבדים. תוספות.

66. במסכת בבא מציעא (דף י' ע"א) כתב רש"י

כן, אלא רק היכן שבאמת היה מנהג אותה העיר למסור את השורים לרועי בקר.

אמנם יש מהראשונים שכתבו, שאין צריך שיהיה מנהג כל אותה העיר כך, אלא מספיק בכך שמנהגו של הבקרא היה כך, שלא היה נותן לשוורים ללכת ללא השגחה.